

СОЙКАТА

Тя прави силно впечатление съ своята красота, особено срѣдъ еднообразието, което цари зиме въ гората. Най-красиви сѫ крилата ѝ съ напрѣчните ивици отъ черни, бѣли и тѣмно-сини перца. Но човѣкъ не може да ѝ се любува много. Тя е предпазлива и, щомъ го зърне, бѣзко се стрелва въ горския гжсталакъ. Не обича откритъ място, гдето лесно може да я забележи и нападне нѣкоя граблива птица.

Постоянно прехврѣква изъ клоните на дѣрветата. Всичко следи и оглежда. Презъ пролѣтъта горко на онния малки птички, гнѣздото на които съзре. Разорява го веднага най-безмилостно. Намѣри ли въ него яйца, изпива ги. Ако има малки птиченца, разкѣсва ги и ги изяждат предъ очите на нещастните имъ родители.

Тя е зла и коварна птица. Като знае, че малките птички се боятъ отъ нея и я считатъ за най-голѣмъ свой врагъ, тя прибѣгва разни хитрости. Подражава съ голѣмо изкуство на тѣхните гласове. Ползува се отъ това много умѣло и ги примамва и привлича къмъ себе си. Когато се доближатъ, спуска се върху тѣхъ и ги сграбчва.

И това тя върши съ голѣмо удоволствие, макаръ че може да се храни съ насѣкоми, зърна, ягоди, желѣзи, лешници и орѣхи,

Гледашъ я и неволно си мислишъ: каква красива и мила птичка е! А, въ сѫщностъ, това е единъ истински разбойникъ за малките птичета. И ти се увѣрявашъ, че за никого не бива да сѫдимъ по неговата вѣнкашностъ.

Колкото е немилостива и жестока сойката къмъ чуждите пиленца, толкова е грижлива къмъ собствените си рожби. Гнѣздото си прави на най-закѣтано място. Постила го съ суха, мека трева и съ перошинка. Трепери надъ мал-

